

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31.12.1976, sp. zn. 13 Co 1496/76, ECLI:CZ:MSPH:1976:13.CO.1496.1976.1

Číslo: 17/1980

Právní věta: Zároveň s návrhem na nařízení soudního výkonu rozhodnutí pro vymožení výživného nezletilého dítěte nelze u soudu příslušného podle ustanovení § 252 odst. 4 o. s. ř. podat i návrh na soudní výkon rozhodnutí, j jehož nařízení a provedení je příslušný podle ustanovení § 252 odst. 1 o. s. ř. obecný soud povinného, a to i když podkladem pro soudní výkon rozhodnutí je totéž vykonatelné rozhodnutí.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 31.12.1976

Spisová značka: 13 Co 1496/76

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí, Výživa jiných osob, Výživné dítěte

Předpisy: 99/1963 Sb. § 105 odst. 1

§ 252 odst. 1

§ 252 odst. 4

§ 254

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvodní soud pro Prahu 1 nařídil soudní výkon rozhodnutí srážkami ze starobního důchodu povinného k vymožení výživného oprávněných, tj. mezitím již zletilé dcery y nezletilého syna povinného.

Povinný se odvolal proti tomuto usnesení soudu prvního stupně, jímž byl nařízen výkon rozhodnutí pro nedoplatek výživného 450,- Kčs a pro běžné výživné od 1. 10. 1976 nadále po 950,- Kčs pro oba oprávněné, a uvedl, že po odchodu do starobního důchodu počal platiti na oba oprávněné 800,- Kčs měsíčně a současně podal návrh na snížení výživného pro oba. Toto řízení je vedeno ohledně zletilé dcery u obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 13 C 390/76 a ohledně nezletilého syna u obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 15 P 203/74. Namítal, že nelze spojovat návrhy obou oprávněných na výkon rozhodnutí a projednávat je u jednoho soudu, když u každého oprávněného je k provedení výkonu rozhodnutí příslušný jiný soud. Navrhovatel proto (a to také z toho důvodu, že podle změněných soudních rozhodnutí bude i nadále jako dosud výživné řádně platit sám), aby napadené usnesení bylo změněno tak, že se návrh na soudní výkon rozhodnutí zamítá.

Městský soud v Praze potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně ohledně nařízení soudního výkonu rozhodnutí k vymožení výživného pro nezletilého syna povinného, avšak rozhodnutí o nařízení výkonu rozhodnutí k vymožení výživného pro zletilou dceru zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

V projednávané věci soudního výkonu rozhodnutí nemohl odvolací soud pominout námitku nedostatku místní příslušnosti soudu prvního stupně, která je důvodnou ovšem pouze pokud jde o zletilou dceru povinného. Tato námitka byla uplatněna povinným při prvním jeho procesním úkonu, kterým je při nařízení soudního výkonu rozhodnutí zpravidla odvolání povinného (§ 105 odst. 1 a § 254 odst. 1 o. s. ř.).

Příslušnost soudu je tu upravena v ustanovení § 252 o. s. ř. Příslušným k nařízení a k provedení soudního výkonu rozhodnutí je obecný soud povinného (§ 252 odst. 1 o. s. ř.). Ohledně nezletilého oprávněného však platí ustanovení § 252 odst. 4 o. s. ř. (ve znění novely provedené zákonem č. 49/1973 Sb.), podle kterého, jde-li o výkon rozhodnutí pro vymožení výživného nezletilého dítěte, je k nařízení a k provedení výkonu rozhodnutí vždy příslušný soud, v jehož obvodu má nezletilý na základě dohody rodičů nebo rozhodnutí soudu, popřípadě jiných rozhodujících skutečností, své bydliště.

Vzhledem k tomu, že ustanovení § 252 odst. 4 o. s. ř. zakotvuje tedy pro nařízení a provedení soudního výkonu rozhodnutí v případech výživného nezletilého dítěte výlučnou příslušnost soudu, v jehož obvodu má toto dítě bydliště, nelze se u téhož soudu domáhat úspěšně společným návrhem nařízení soudního výkonu rozhodnutí i pro oprávněného (byť v tomto konkrétním případě je jím již zletilé dítě téhož povinného a oběma oprávněným svědčí jeden podklad pro soudní výkon rozhodnutí, tedy totéž vykonatelné rozhodnutí), pro jehož návrh je k nařízení a k provedení výkonu rozhodnutí příslušný obecný soud povinného podle ustanovení § 252 odst. 1 o. s. ř.

Z uvedených důvodů bylo proto třeba potvrdit (§ 219 o. s. ř.) usnesení soudu prvního stupně ohledně nezletilého oprávněného jako správné a ustanovením § 252 odst. 4 a § 261 odst. 1 o. s. ř. odpovídající; ohledně zletilé oprávněné bylo pak napadené usnesení zrušeno (§ 221 odst. 1 o. s. ř.) s tím, že je na soudu prvního stupně zabývat se otázkou své místní příslušnosti.